

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 12. Menuercum Episcopum iudicium Dei intentantem ridens in iudicium rapitur: Burchardus Episcopus, & Mehingerus abbas arbitrium litis de decimis; ad Deum secum afferunt, subita morte extincti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

§. XII.

Menuercum Episcopum iudicium Dei intendantem ridens in iudiciū rapitur: Burchardus Episcopus, & Mehingerus Abbas arbitrium litis de decimis, ad Deum secum afferunt subita morte extincti.

Menuercum decimum Paderbornensem Episcopum, Anno 1003. quidam Monachus Corbeiensis, Boso nomine, graui contumelia affecerat. Cum enim Menuercus collapsam Monasterij Corbeiensis disciplinam, in pristinum vellet nitorem reuocare, post Walonem Abbatem loco motum, Boso sacrarij custos vestes sacras negauit, & quæ attulerat Præsul, ab ara, proiecit; monitúsque sæpius, grauiúsque, proteruè obstinavit. Episcopus, pro tanta iniuria, nihil aliud reposuit, quàm vt diceret: *redditurum Altissimo facti rationem.* Quod ipsum vel conscientia Monacho dictauerat. At verum est: *Perversi difficile corriguntur.* Quare etiam Monachus iste prædictionem floccipendens vaticinium pariter atq; Episcopum cachinno excepit. Sed & iste risus dolore fuit miscendus, immo finiendus. Nam Episcopo diem suum passo defunctoque Monachus, cum nihil morbi prorsus sentiret,

Cranzius
l. 4. Metropolit. c.
4. Gotschalculus
serm. 16.
part. 2.
Riu.

Eccles. 1.
15.

In Ana-
lib. Bo-
iorū l. 4.
& Lam-
bert.
Schafna-
burgen-
sis.

ea, ipsa, qua Episcopus, hora, expiravit. Litigabant de iuribus Ecclesiarum suarum, & Saxoniae decimis, tempore Henrici IV. Burchardus Halberstadiensis Episcopus, & Mehingerus Abbas Herfeldensis. Cum nullus cedere vellet, nullus litem amittere; arbitrium eius in Deum traiecerunt, se se inuicem ad Dei tribunal euocantes. Die dicta, vterque repente è vita discessit. Vter lite ceciderit, in occulto est, illud constat, citationem valuisse. Sunt qui narrent, Abbatem Herfeldensem decimis, per vim & iniuriam spoliatum; sub vitæ finem Antistiti nunciari iussisse: se quidem viribus impari; causa meliorem cedere, atq; etiam vita excedere, sed Deum iudicem futurum, ad quem appellaret. Pararent igitur se ambo, causam in illo tribunali dicturi, vbi gratia & potentia spretis, sola iustitia vim obtineret, & iniustitiæ prævaleret: neque diu postea Abbatem febris obiisse: eodemq; tempore, Episcopum, cum equum conscendere vellet, velut fulmine ictum, concidisse, desissequē, his vocibus viuere: Abripi se ad diuinum tribunal, ibique iudicandum. Iuxta hanc narrationem, melior videtur citantis, quàm citati causa extitisse. Ex his per-
spici-

non frustra, ad Dei tribunal prouocasse. 119

spicitur, Deum prouocationes quasdam, velut legitimas admittere, ac sæpe vnum, alterius causa, è vita exturbare: ne iniustitia dominetur, & triumphet.

C A P V T. V.

An etiam se mutuò amantium, simulq; mori orantium preces licite; & quando illæ, sicut & citationes supra dictæ exaudiantur, vel non exaudiantur?

§. I.

Heriberto Eremitæ Cuthbertus, ex amore, secum mori impetrat.

HT cur, iustitiæ causâ, duos simul mori non permetteret Deus, qui id sanctis ex misericordia concessit? Beda refert, Heribertum pietate infirmum Eremitam, quotannis, ad Cuthbertum Episcopum ventitare solitum, ut ab eo salutaribus monitis ad perfectionem augendam incitaretur; tandem ei Episcopum vltimum vale dixisse, quòd sciret, diem suæ resolutionis instare. Heribertus qui Cuthbertum, eximiè amauerat, ad pedes illius se prosternens, cum lachrymis inquebat: *Obsecro, per Dominum, ne me deseras: sed tui me-*

Beda lib.
4. histor.
Eccl. cap.
29.

H 4

mor